

Kapitola sedmá
**Škola je hrozná
otrava**

Bylo první listopadové pondělí, den, kdy po prázdninách znova začínala škola. Maminka míchala na sporáku ovesnou kaši. Ella seděla v kuchyni u stolu s šálkem čaje a jako vždycky před sebou měla otevřenou knížku. Jasmínka klečela na podlaze a hrála si s Cesmínou.

Koťičce teď byly čtyři týdny, běhala mnohem jistěji a byla neuvěřitelně hravá. Jasmínka jí po podlaze postrčila plyšovou myšku. Cesmína po ní skočila a začala ji hryzat malinkými novými zoubky. Jasmínka hračku odtáhla a Cesmína se po ní znova vrhla, okusovala ji a škubala jí srst.

„To není fér, že musíme do školy, zrovna když si Cesmína začala tak krásně hrát,“ stěžovala si Jasmínka. „Beze mě jí tady bude celý den hrozně smutno.“

Jasmínka s Tomem vytáhli klec, kterou měl Mráček jako štěně, a udělali z ní pro Cesmínu hrací ohrádku, ve které bude trávit čas, až bude Jasmínka ve škole. Drátěná klec dostala na podlahu měkkou deku a kromě toho tam bylo závěsné lehátko na spaní, krabice, do které se Cesmína ráda schovávala, škrabadlo a záchůdek. Jasmínka dala dovnitř také několik Cesmíniných oblíbených hraček, třeba roličky od toaletního papíru a pingpongové míčky, které kotě nadšeně honilo.

„Bude v pohodě,“ ujistila ji maminka. „Chvilku si bude hrát jako blázen, pak se někde stočí

